

Що искаше да каже?... Покойната си съпруга ли видѣ въ лика на дъщерята, майка си ли припомни въ този сетенъ часъ, или Стойнината скръбъ прониза сърдцето му?

Не узнаха, не проумѣха.

Стойна се хвърли и пригърна бездушния трупъ, заридеа и другитѣ, плачеше дори и коравиятъ Манолъ. Похлюпилъ лице върху стената, той хълцаше — дълбоко, неудържимо.

Ив. Карановски

Вѣтърната мелница

(Детски спомени)

До града, предъ равнината,
Грѣйнала отъ багри, цвѣтъ, лжчи, —
Великанъ сжщъ въ самотата —
Вѣтърната мелница стърчи.

Покривъ островърхъ на кула —
Дъсченъ шлемъ на каменно чело,
А, на кржгъ, платна издуло
Се върти огромно колело.

Морский вѣтъръ лекъ повѣва
Отъ безбрѣжни равни широти,
Неговий бѣгъ ускорява —
Сякащъ птица вихрено лети.